

אייל ת'ורולד

הוא סוג של אייל אייל ת'ורולד או אייל לבן שפתיים .
אף על פי שהמין תואר לראשונה על ידי החוקר הפולני המפורסם ניקולאי כינויו הנפוץ הוא דווקא "אייל ת'ורולד" היות ששתי, 1883 בשנת פרז'בלסקי הדגימות הראשונות שהגיעו למערב מטיבט נרכשו על ידי ג'ו ת'ורולד (Cervus; יחד) לעומת זאת אייל ת'ורולד שבעבר שויך לסוג אייל. בשנת 1891 נחשב בטקסונומיה החדשנית כסוג (ואייל סיקה אייל קנדי, עם אייל אדמוני השם שבו כינה); (Przewalskium) נפרד וקריו על שם פרז'בלסקי בשם המדעי נשאר עד היום ופירושו בלטינית הוא "שפתיים" "albirostris" ניקולאי את האייל (מעל החוטם) המתייחס לשפתיו ולועו הלבנים = irostris, לבן = albus) "לבנות. של אייל זה.

תיאור

הגבוה והקרייר. רגליו הקצרות לאייל ת'ורולד יש מספר התאמות פיזיות לבית גידולו ופרסותיו הרחבות הופכות אותו למטפס זריז, המסוגל לרוץ בשטח הררי תלול כדי להימלט מטורפיו. נחיריו הן גדולות במיוחד ומאפשרות לו לנשום אוויר בגובה רב, בעוד שערו העבה מגן עליו מפני הקור. תאי הדם במין זה הם קטנים יחסית ליונקים בגודל דומה והם רבים מאוד, שתי תכונות המגבירות את יכולתו לנשום באזורים גבוהים דלי חמצן.

החומה של אייל זה מורכבת משיער ארוך, גס ועבה ומשתנה בעונות: בקיץ חום פרוותו -עמוק, ובחורף אפרפר יותר; צבעה של הפרווה משתנה בין חלקי הגוף: הראש חום מרבית הגוף בצבע חום כהה, הצוואר בהיר יותר, אזור הזנב חום אדמדם, שוקולד והגחון בצבע צהבהב קרמי. הרגליים קצרות יחסית ובעלות פרסות גדולות ורחבות המתאימות לנדידה בנוף הטרשי. האף, השפתיים, הגרון ומסביב לעין בצבע, כשל בקר לבן בולט. מין זה גם ייחודי באוזניים ארוכות וצרות המרופדות בשער לבן ורח, בשערות פלג הגוף האחורי בעלות מראה של אוכף ובבלוטות עיניים גדולות. לזכר יש קרניים גדולות וארוכות בעלות מבנה מוזר; מעין קורה אנכית שממנה יוצאים כ 5-7 סיעופים, נופלות מדי שנה בחודש מרץ ולא מעוגלת בתחילתה כמרבית האיילים; הקרניים ומגיעות לשיא גודלם בסוף הקיץ. כיתר האיילים הזכרים גדולים וכבדים מהנקבות. לסוג זה אין תת-מינים.

מידות גופו של אייל ת'ורולד:

גובה הכתפיים: 120-130 ס"מ.
אורך הראש והגוף: 190-227 ס"מ.
אורך הזנב: 10-12 ס"מ.
אורך הקרן: 140-110 ס"מ.
משקל הקרן: 7-4 ק"ג.
משקל הזכר: 230-180 ק"ג.
משקל הנקבה: 160-125 ק"ג.

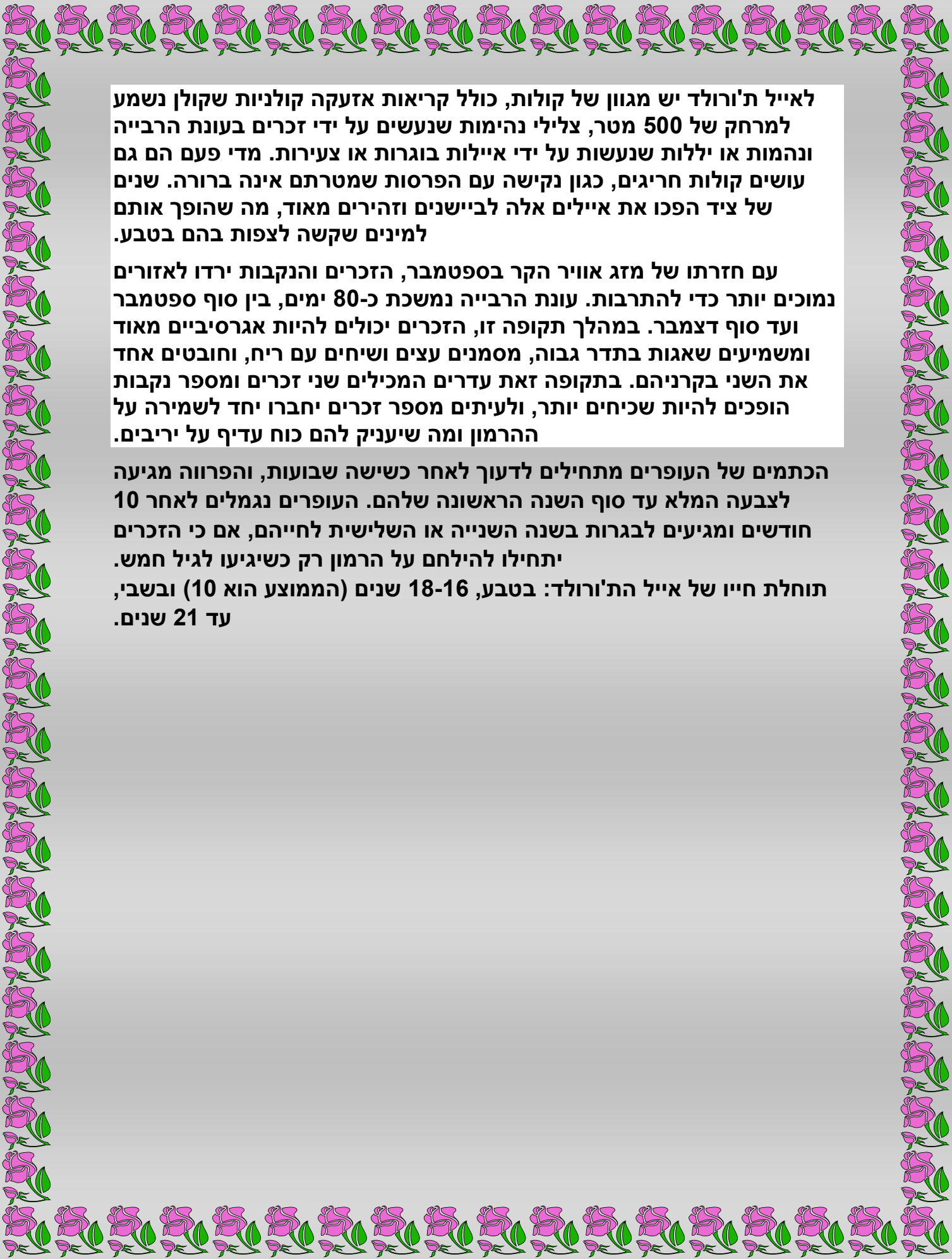
תפוצה ובית גידול

מזרח מרכז, ומצוי ב-מזרח ומערב סיצ'ואן אייל ת'ורולד אנדמי לסין העממית ומזרח המחוז צפון מערב יונאן, דרום מערב וצפון מערב גאנסו, ודרום צ'ינגחאי בעבר היה בעל תפוצה נרחבת במחוזות הסיניים במיוחד; האוטונומי הטיבטי בטיבט, אך כיום הוא נמצא רק באוכלוסיות פזורות על פני אזורים אלה, וכל הנראה המספר הרב ביותר נמצא במזרח סיצ'ואן.

בית גידולו הוא שטחים פתוחים וסלעיים בגבהים של 3,500 - 5,000 מטר מעל שיחים, כרי דשא, ואדמת מרעה אלפינית. אייל, מחטניים פני הים, וכן יערות זה אינו מותאם רק לבית גידול קשה אלא גם לאקלים קיצוני; הטמפרטורה השנתית הממוצעת באזור זה היא עד 1.76 מעלות צלזיוס, ובמשך השנה יש בקושי 12 ימים שבהם הטמפרטורה חמה. אף על פי שאייל הת'ורולד חי באזורים הרריים וגבוהים, הוא מסתגל בקלות לאזורים נמוכים.

אקולוגיה והתנהגות

אייל הת'ורולד פעיל בשעות הבוקר המוקדמות ושעות הערב והלילה, בדרך כלל בעדרים של 5-40 פרטים. מלבד עונת הרבייה הזכרים והנקבות חיים בנפרד בדרך כלל כאשר זכרים מבוגרים חיים בבדידות וצעירים בעדרים קטנים. מבחינה היסטורית איילים אלו היו חיים בעדרים המכילים 100-300 פרטים, אבל כיום עדרים של למעלה ממאה פרטים הם נדירים. חלק הת'ורלדים ניזונים ממגוון. מהאקולוגיה של הת'ורולד דומה למדי לאייל הקנדי קליפות עצים עלים, חזזיות, דשא, רחב של צמחים זמינים, במיוחד עשבים ועצי ערבה. בחורף שיחים, וססקיה (בקיץ), ובאופן פחות שכיח צמחים גדולים למקומות בהם המזון זמין ונהרות בחיפוש אחר מזון האיילים חוצים אגמים יותר. מספר הטורפים הטבעיים של מין זה מועטים, והידועים ביותר הם זאבים שצדים איילים אלה לעיתים רחוקות ונמרי שלג טיבטיים.



לאייל ת'ורולד יש מגוון של קולות, כולל קריאות אזעקה קולניות שקולן נשמע למרחק של 500 מטר, צלילי נהימות שנעשים על ידי זכרים בעונת הרבייה ונהמות או יללות שנעשות על ידי איילות בוגרות או צעירות. מדי פעם הם גם עושים קולות חריגים, כגון נקישה עם הפרסות שמטרתם אינה ברורה. שנים של ציד הפכו את איילים אלה לביישנים וזהירים מאוד, מה שהופך אותם למינים שקשה לצפות בהם בטבע.

עם חזרתו של מזג אוויר הקר בספטמבר, הזכרים והנקבות ירדו לאזורים נמוכים יותר כדי להתרבות. עונת הרבייה נמשכת כ-80 ימים, בין סוף ספטמבר ועד סוף דצמבר. במהלך תקופה זו, הזכרים יכולים להיות אגרסיביים מאוד ומשמיעים שאגות בתדר גבוה, מסמנים עצים ושיחים עם ריח, וחובטים אחד את השני בקרניהם. בתקופה זאת עדרים המכילים שני זכרים ומספר נקבות הופכים להיות שכיחים יותר, ולעיתים מספר זכרים יחברו יחד לשמירה על ההרמון ומה שיעניק להם כוח עדיף על יריבים.

הכתמים של העופרים מתחילים לדעוך לאחר כשישה שבועות, והפרווה מגיעה לצבעה המלא עד סוף השנה הראשונה שלהם. העופרים נגמלים לאחר 10 חודשים ומגיעים לבגרות בשנה השנייה או השלישית לחייהם, אם כי הזכרים יתחילו להילחם על הרמון רק כשיגיעו לגיל חמש. תוחלת חייו של אייל הת'ורולד: בטבע, 16-18 שנים (הממוצע הוא 10) ובשבוי, עד 21 שנים.



